

DODENHERDENKING HEEMSTEDE
woensdag 4 mei 2022

Inhoudsopgave

Programma	3
Gedicht <i>Bang</i> door leerling Bosch en Hovenschool	4
Gedicht <i>Mijn teddybeer</i> door leerling Kindcentrum De Molenwerf.....	5
Toespraak Ben Steinebach (Platform integratie Heemstede)	6
Overzicht gastsprekers vanaf 2008.....	9
Vlaginstructie	10

Programma avondherdenking Vrijheidsdreef Heemstede 4 mei 2022

Ceremoniemeester: de heer Ap van Leeuwen

Vanaf 19.40 uur speelt Harmonie St. Michaël gepaste muziek bij het monument
(informatie: www.stmichael-heimstede.nl)

19.40 uur : vertrek stille tocht vanaf het Raadhuis

De stille tocht is bedoeld als eerbetoon aan de gevallen en als uiting van onze gedachten over vrijheid en vrede.
In stilzwijgen en eerbied.

19.55 uur : aankomst bij de monumenten op de Vrijheidsdreef

20.00 uur : twee minuten stilte ter nagedachtenis aan de gevallen
(tijdstip wordt gemarkeerd door einde klokgelui en het spelen van het Taptoe-signaal)

20.02 uur: 1ste en 6de couplet van het Wilhelmus

Hierna:

- Welkomstwoord door burgemeester Astrid Nienhuis
- Voordracht gedichten Anne 't Hooft (leerling Bosch en Hovenschool) en Marianne Ollarbe (leerling Kindcentrum De Molenwerf);
- Toespraak de heer Ben Steinebach (voorzitter Stichting Platform voor Integratie Heemstede)
- Kranslegging bij Vrijheidsbeeld door de burgemeester, gemeentesecretaris en politiechef Kennemer Kust
- Kranslegging door de veteranen
- Kranslegging door leerlingen van Heemsteedse scholen
- Bloemlegging namens de Joodse gemeente door bestuurslid Ruben Weishut namens de Joodse gemeenschap
- Gelegenheid voor de overige aanwezigen om bloemen en een steentje te leggen bij de oorlogsmonumenten

Hiermee is een einde gekomen aan de 4-mei herdenking op de Vrijheidsdreef.

Bang

Anne 't Hooft (leerling Bosch en Hovenschool)

Bang

Het is oorlog
ik ben bang
we horen het luchtalarm
mijn familie en ik zitten hier
in de schuilkelder
ik ben erg moe
ik wil slapen
ik ben bang
heel bang
ik hoop dat mijn familie en ik kunnen
vluchten
mijn vader zit in het leger
dat maakt me nog banger
buiten hoor ik ze vechten
met tranen in mijn ogen kijk ik stiekem
door het raam
daar zie ik mijn papa staan
ik wil schreeuwen
papa kom snel jij gaat niet vechten jij blijft
bij mij
maar dat kan ik natuurlijk niet doen
ik ben bang
heel heel bang
Anne

Mijn teddybeer

Marianne Ollarbe (leerling Kindcentrum De Molenwerf)

Mijn teddybeer
oh, mijn lieve teddybeer
ik mis je zo
liefts zou ik nu bij jouw zijn
als het kon, zou ik naar benede vliegen
door de wolken heen
terug naar huis dan ben ik weer thuis
ook al ben ik maar tien
vind ik de weg wel terug
dan verspreid ik mijn vliegels
en voel ik me weer vrij
het maakt niet uit hoe lang het duurt
ook al is het tien van of tien jaar.
ik kom altijd bij jouw
dan geef ik je een knuffel tot dat ik
weg moet
want het voelt zo fijn om bij jouw te zijn

Marianne

Toespraak van de heer Ben Steinebach (Platform integratie Heemstede) bij de herdenking op 4 mei 2022 bij de monumenten aan de Vrijheidsdreef.

(De uitgesproken tekst kan afwijken van de geschreven tekst)

Beste aanwezigen,

Morgen vieren we in Nederland 77 jaar vrijheid!

Vandaag herdenken we de doden die sindsdien zijn te betreuren. Volgens de officiële definitie: allen – burgers en militairen – die in het Koninkrijk der Nederlanden of waar ook ter wereld zijn omgekomen of vermoord sinds het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog, in oorlogssituaties en bij vredesoperaties."

Na de Tweede wereldoorlog heeft de wereldgemeenschap zich voorgenomen: "Dit nooit meer!" De Europese Gemeenschap is daar zelfs voor opgericht. En af en toe hoor je – zeker in Europa – dat dit "nooit meer" goed gelukt is en dat we 77 jaar in vrede hebben geleefd. We kunnen echter moeilijk volhouden dat de inval in Oekraïne de eerste oorlog in 77 jaar is geweest op ons continent. In feite is er een aaneenschakeling van grotere en kleinere conflicten geweest waarin veel – teveel – doden te betreuren zijn. De meest ernstige daarvan waren de oorlogen in het voormalige Joegoslavië in de jaren negentig van de vorige eeuw. Nabestaanden treuren daar nog steeds over, zoals we onlangs in de documentaire "De tranen van Tito" hebben kunnen zien.

Tegelijkertijd woeden er in de rest van de wereld talloze oorlogen waarbij meer mensen – soldaten en in toenemende mate ook burgers – om het leven komen en zijn gekomen. Syrië is op dezelfde wijze verwoest door Russische bommen als Oekraïne nu. Jemen ondergaat een strijd die zijn weerga niet kent. Machthebbers, betrokken bij dit soort conflicten lijken geen scrupules meer te hebben, ook niet daar waar het om weerloze mensen gaat. Het doden van burgers is inmiddels een daadwerkelijke oorlogsstrategie geworden om de bevolking te intimideren en de angst te vergroten. Deze strategie is eerder ingezet in de Tweede Wereldoorlog bij de Joden, de Roma en de Sinti, die bewust een tweede-rangs bevolkingsgroep zijn gemaakt. Meer recent is ook in onder andere Syrië de burgerbevolking slachtoffer gemaakt van deze strategie.

Vandaag herdenken we de doden, maar behalve de doden zijn er nog meer slachtoffers: de mensen die murw zijn gebombardeerd en geen enkel perspectief meer zien om verder te leven in hun verwoeste land.

Zij slaan op de vlucht!

Ook deze mensen zijn slachtoffers van het genoemde oorlogsgeweld en van de gewijzigde strategie, die burgers niet ontziet. Al deze mensen zijn op zoek naar een menswaardig bestaan. Volgens de VN vluchtelingenorganisatie UNHCR waren er in 2020 inmiddels 82,4 miljoen mensen op de vlucht voor oorlog en geweld. In Nederland en ook in andere Europese landen zijn er mensen die zeggen: “Wij willen geen vluchtelingen in ons land; ze moeten maar worden opgevangen in de eigen regio”. Deze mensen zijn op hun wenken bediend. Volgens dezelfde UNHCR wordt 86% van de genoemde 82,4 miljoen vluchtelingen in de eigen regio opgevangen met als top-3 Turkije, Pakistan en Oeganda, niet bepaald welvarende landen. In een klein land als Libanon bestaat de bevolking voor een kwart uit mensen die zijn gevlucht uit nabije oorlogsgebieden. Gezien het lage welvaartsniveau lopen deze opvanglanden overigens aan tegen de grenzen van hun opvangcapaciteit.

Sinds februari is een grote vluchtelingenstroom uit Oekraïne op gang gekomen, die het aantal uit Syrië (6,7 miljoen mensen) benadert. Dat is dan voor ons (Europeanen) een oorlog in de eigen regio en dan ook nog een welvarende regio. En we zijn bereid om deze mensen ruimhartig te helpen; met huisvesting met geld en met goederen, zoals huisraad. Dat is ook in Heemstede het geval en dat is hartverwarmend.

Maar....Er schuilt ook een gevaar. Het gevaar dat we meerdere groepen creëren.

Het is in de geschiedenis eerder voorgekomen dat groepen apart werden gezet. Laten we ons best doen dat ook dat nooit meer gebeurt. Nu dreigen echter de andere vluchtelingen tegenover de Oekraïners te komen staan. De eersten zitten nog in de Asielzoekerscentra, omdat de doorstroming naar eigen huisvesting vastloopt. Ze hebben veelal al een status en wachten om volledig toegelaten te worden. Zij krijgen echter het gevoel dat ze er minder toe doen door de wijze waarop de Oekraïense vluchtelingen worden ontvangen. De Oekraïners hebben als gevolg van een verdrag met de Europese Unie een bijzondere status, waardoor ze niet in een AZC hoeven te beginnen. Het zou de voorkeur verdienen om vluchtelingen uit andere landen wanneer ze een status hebben gekregen dezelfde behandeling te geven. Die gelijkheid is gerechtvaardigd omdat zij dezelfde ervaringen hebben met oorlog en geweld. Zo voorkomen we dat er een situatie ontstaat met eerste- en tweederangs vluchtelingen in Nederland. Alle mensen, die leed als gevolg van oorlog en geweld hebben moeten doormaken, verdienen een

menswaardig bestaan in een veilige leefomgeving. Vrijheid is daarvoor belangrijk, maar laten we als alle Nederlandse inwoners, samen werken aan deze vrijheid voor iedereen in ons land.

4 mei 2022

Ben Steinebach
Platform voor Integratie Heemstede

Overzicht gastsprekers

Sinds 2008 wordt elk jaar een gastspreker uit Heemstede uitgenodigd voor de toespraak tijdens de ceremonie bij het monument op de Vrijheidsdreef. Deze toespraak kunt u opvragen bij gemeente Heemstede.

- 2008 Jaap Smit,
Algemeen directeur Slachtofferhulp Nederland en voormalig
legerpredikant
- 2009 Wille Straathof,
Rector college Hageveld
- 2010 Ewoud Sanders,
Taalhistoricus en journalist
- 2011 Annemiek Richters,
Arts en antropoloog
- 2012 Maarten Wansink,
Acteur
- 2013 Yeb-Jan Joustra,
Bestuurslid Stichting Tegen Zinloos Geweld/MOED.nl
Soldaat VN Vredesmacht UNIFIL in Libanon (1981)
Voorzitter van de Nederlandse Unifil vereniging
- 2014 Marlies Veldhuijzen van Zanten,
Specialist ouderengeneeskunde
Staatssecretaris Volksgezondheid, Welzijn en Sport in kabinet Rutte I
- 2015 Wim de Wagt,
Schrijver, kunsthistoricus en journalist, en bestuurslid van de Stichting
Joods Monument Heemstede
- 2016 Ad van Amerongen,
Oud-raadslid en –wethouder in Heemstede
- 2017 Sherifa Zaiyat
Inwoner van Heemstede, in 2014 gevlucht uit Aleppo in Syrië
- 2018 Astrid Nienhuis
Sinds 17 januari 2018 burgemeester van Heemstede
- 2019 David Asser
Rector-bestuurder van het Fons Vitae Lyceum in Amsterdam
- 2022 Ben Steinebach
Voorzitter Stichting Platform voor integratie Heemstede

Vlaginstructie

Halfstok vlaggen (altijd zonder oranje wimpel)

Dodenherdenking 4 mei 18.00 tot ca. 21.10 uur

Bij het halfstok hijsen in een verticale vlaggenmast wordt de vlag eerst tot de top gehesen waarna deze langzaam wordt neergehaald totdat de onderzijde van de broeking op de helft van de masthoogte is gekomen.

Bij het neerhalen van de halfstok vlag uit een verticale vlaggenmast wordt deze eerst langzaam naar de top gebracht en daarna op dezelfde wijze omlaag gebracht.

Bij schuine vlaggenstokken van 2 tot 3 meter wordt de bovenzijde van de vlag 25 tot 50cm onder de knop bevestigd.

Op Bevrijdingsdag 5 mei mag de vlag in de top (zonder oranje wimpel). Hang de vlag op tussen zonsopkomst en zonsondergang.